

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 31 iulie 2015 – Xabier Ormaetxea Garai și Bernardo Lorenzo Almendros/Administración del Estado

(Cauza C-424/15)

(2015/C 363/26)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Xabier Ormaetxea Garai și Bernardo Lorenzo Almendros

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Interpretarea Directivei 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 ⁽¹⁾ privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice permite să se considere compatibilă cu aceasta, din perspectiva protejării efective a intereselor generale ale organismului național de reglementare în acest domeniu, înființarea de către legiuitorul național a unui organism de reglementare și supraveghere potrivit unui model instituțional nespecializat, prin fuzionarea într-un organism unic, printre altele, a organismelor de control din domeniul energiei, al telecomunicațiilor și al concurenței, existente până la acel moment?
- 2) Cerințele privind „independența” autorităților naționale de reglementare în domeniul rețelelor și al serviciilor de comunicații electronice, la care face referire articolul 3 alineatele (2) și (3a) din Directiva 2002/21/CE, modificată prin Directiva 2009/140/CE ⁽²⁾, trebuie să fie similare celor impuse autorităților naționale de supraveghere în domeniul protecției datelor personale, conform articolului 28 din Directiva 95/46/CE ⁽³⁾?
- 3) Jurisprudența din cuprinsul Hotărârii Curții din 8 aprilie 2014 ⁽⁴⁾ ar fi aplicabilă situației în care persoanele responsabile din cadrul unei autorități naționale de reglementare în domeniul telecomunicațiilor sunt demise înainte de a le expira mandatul, ca urmare a adoptării unui nou cadru legal prin care se înființează un organism de supraveghere în care sunt grupate mai multe autorități naționale de supraveghere a sectoarelor reglementate? Respectiva demitere anticipată, ca urmare a simplei intrări în vigoare a unei noi legi naționale, iar nu ca urmare a unei schimbări neprevăzute a situației personale a titularilor funcțiilor poate fi considerată compatibilă cu dispozițiile articolului 3 alineatul (3a) din Directiva 2002/21/CE?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195.

⁽²⁾ JO L 337, p. 37.

⁽³⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 de octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).

⁽⁴⁾ C-288/12, EU:C:2014:237.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spania) la 7 august 2015 – Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain, S.L.

(Cauza C-434/15)

(2015/C 363/27)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociación Profesional Elite Taxi

Pârâtă: Uber Systems Spain, S.L.

Întrebările preliminare

- 1) În condițiile în care articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2006/123/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne exclude din domeniul său de aplicare activitățile de transport, activitatea desfășurată de pârâtă, cu caracter lucrativ, constând în a intermedia între proprietarul autovehiculului și persoana care trebuie să se deplaseze în oraș, prin administrarea mediilor informatice – interfața și aplicația de software („telefoane inteligente și platformă tehnologică”, potrivit exprimării pârâtei) – care permit acestor persoane să intre în legătură, trebuie considerată o simplă activitate de transport sau un serviciu electronic de intermediere ori un serviciu specific societății informaționale, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 98/34/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale?
- 2) În vederea identificării naturii juridice a acestei activități, ea poate fi considerată, în parte, drept un serviciu al societății informaționale și, în acest caz, serviciul electronic de intermediere poate intra sub incidența principiului liberei prestări a serviciilor, astfel cum este prevăzut în dreptul Uniunii – mai precis la articolul 56 TFUE și Directivele 2006/123/CE și 2000/31/CE ⁽³⁾?
- 3) În cazul în care Curtea ar considera că serviciul efectuat de UBER SYSTEMS SPAIN, S.L. nu este un serviciu de transport și, prin urmare, face parte dintre serviciile prevăzute de Directiva 2006/123, conținutul articolului 15 din Legea privind concurența neloială – privind încălcarea normelor care reglementează activitatea concurențială – este contrar Directivei 2006/123, mai precis articolului 9 din aceasta, cu privire la libertatea de stabilire și regimurile de autorizare, având în vedere că face trimitere la legi sau la norme juridice naționale fără a ține seama de faptul că regimul de obținere a licențelor, a autorizațiilor sau a permiselor nu poate fi nicidecum restrictiv sau disproporționat, cu alte cuvinte, nu poate împiedica în mod nerezonabil aplicarea principiului libertății de stabilire?
- 4) În cazul în care Directiva 2000/31/CE este aplicabilă în ceea ce privește serviciul prestat de UBER SYSTEMS SPAIN, S.L., limitările prevăzute de un stat membru [în privința] liberei prestări a serviciului electronic de intermediere furnizat din alt stat membru, prin impunerea, în ceea ce privește serviciul, a obligației de a deține autorizație sau licență, sau prin ordin judiciar de încetare a prestării serviciului electronic de intermediere, întemeiat pe aplicarea legislației naționale în materia concurenței neloiale, constituie măsuri valide care reprezintă derogări de la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2000/31/CE potrivit dispozițiilor articolului 3 alineatul (4) din aceeași directivă?

⁽¹⁾ JO L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 47, p. 160.

⁽²⁾ JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207.

⁽³⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 10 august 2015 –
GROFA GmbH/Hauptzollamt Hannover**

(Cauza C-435/15)

(2015/C 363/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg